

Список використаних джерел:

1. <https://www.unian.ua/tourism/news/turizm-i-koronavirus-iz-za-pandemii-covid-19-turindustriya-poteryala-320-mlrd-doll-novini-11123831.html>;
2. <https://www.unian.ua/tourism/news/koronavirus-i-turizm-zbitki-turistichnoji-industriji-cherez-covid-19-unian-novini-10977713.html>;
3. International tourist arrivals could fall by 20-30% in 2020. UN WTO, 2020. URL:<https://www.unwto.org/news/international-tourism-arrivals-could-fall-in-2020> (дата звернення: 25.06.2020).

Магула М. А.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

КОНТРОЛЬ ТА УПРАВЛІННЯ ЗАПАСАМИ НА ПІДПРИЄМСТВІ

Основною метою контролю та управління запасами є підтримка оптимального рівня запасів, необхідного для виробничої діяльності в будь-який час при мінімальних можливих витратах. Досягнення цієї мети передбачає прийняття рішень щодо визначення відповідної кількості замовлення, коли замовлення має бути розміщено та скільки запасів потрібно доставити за одиницю часу. Система упорядкування запасів відображає частину стратегій, доступних для підприємства в досягненні цілей управління запасами. В основному існує дві основні системи упорядкування запасів.

Кількісна система з фіксованим замовленням є однією з найважливіших в управлінні запасами. Дві змінні, що визначають її – це кількість замовлення і точка переупорядкування. Одне з припущень цієї системи полягає в тому, що всі змінні відбуваються з постійною швидкістю, і їх значення відомі. Наприклад, система припускає, що попит відбувається з постійною швидкістю, і що попит не змінюється. Крім того, час виконання постійний, вартість утримання відома та фіксована, вартість в умовах дефіциту та ціна за одиницю продукції теж. Хоча ці припущення не є реалістичними, але модель є надзвичайно надійною і забезпечує відмінні результати, незважаючи на ці припущення. Першим рішенням у моделі кількісного фіксованого замовлення є вибір кількості замовлення. Нагадуючи, що існує низка витрат на запаси, тобто вартість утримання та вартість замовлення. Це допомагає вибрати найкращу кількість замовлення, яка мінімізує ці витрати. Це обчислюється шляхом перегляду загальної річної вартості запасів та визначенням кількості замовлення, яка мінімізує її, враховуючи, що загальні річні витрати складаються з річних витрат на придбання, річних витрат на замовлення та річних витрат на утримання.

Циклічна система, або система інтервалів фіксованого замовлення, як її іноді називають, є найстарішою та найпростішою з усіх систем, які зараз використовуються. Однак циклічна система сьогодні широко не використовується, за винятком менших та середніх операцій. Оперативно циклічна система працює так: операція, що базується

на часі і включає планові періодичні огляди рівня запасів усіх предметних запасів. Поглянемо на це у виробничих умовах: коли рівня запасу конкретного товару недостатньо для підтримання виробничої операції до наступного планового огляду, робиться замовлення на поповнення запасів. Частота перевірки визначається та змінюється залежно від ступеня контролю, бажаного керівництвом; предмети можуть переглядатися щотижня (або частіше), інші – щомісяця або раз на два місяці, а інші – щоквартально або півроку. Рівень запасів можна контролювати за допомогою фізичного огляду, візуального огляду більшості карток постійних запасів або автоматичного комп'ютерного спостереження.

Замовляючи за цим методом, система контролю запасів контролюється датами огляду, встановленими керівником запасів. Якщо використання матеріалу залишається досить стабільним, замовлення, як правило, розміщується кожного разу, коли товар переглядається. На рішення щодо дати замовлення також впливає попередньо замовлена кількість. Кількість замовлень у цьому методі, як правило, визначається трьома факторами:

- кількість днів між оглядами
- передбачуване щоденне використання протягом періоду циклу
- кількість, фактично наявна та замовлена на момент огляду [1].

Однією з основних причин використання цієї системи є пильний контроль та моніторинг предметів високої вартості та підтримка відносно низьких інвестицій в запаси. Отже, кількість замовлення, як правило, є кількістю, необхідною для покриття лише наступного періоду, з урахуванням часу виконання замовлення. Ця система контролю запасів може використовуватися як із залежним попитом, так і з незалежними матеріалами попиту. Це діє найефективніше на підприємстві, яке має постійне функціонування-виробництво або обслуговування, в якій попит є досить стабільним і може бути передбачений з розумною точністю.

Окрім того, це, мабуть, найефективніша система для використання для товарів незалежного попиту, які мають нерегулярний або сезонний попит, а також для будь-яких товарів, закупівлі яких повинні плануватися за місяці наперед через нечасті графіки виробництва постачальників. У цьому випадку, як правило, рівень запасів є нижчим, наскільки це можливо, ніж в інших відповідних системах. Однак при використанні система повинна бути доповнена мінімальним балансовим показником, що сигналізує про необхідність раннього переупорядкування в разі різкого збільшення використання [2].

Підводячи підсумок, слід зазначити, циклічна система найбільше використовується в організаціях, які мають велику кількість незалежних елементів попиту для контролю, або у відносно простих технологічних операціях, де попит на залежні предмети можна легко спроєктувати по графіку виробництва. В той же час, витрати на технічний опис матеріалів і можливості зменшення часу на постачання повинні

оброблятися вручну в циклічній системі. По мірі збільшення складності продукції це стає практично неможливим, тому історичні дані попиту, як правило, стають основою для визначення кількості замовлень, і це незабаром призводить до необґрунтовано високих рівнів запасів через невизначеність, пов'язану з короткотерміновим попитом. З цих причин кількісні системи з фіксованим замовленням замінили більшість циклічних систем у періодичних виробничих операціях.

Список використаних джерел:

1. Farzaneh, D. P., (2012). The Effect of inventory management on firm performance. *International Journal of Productivity and Performance Management*, 57(5), 355-369.
2. Gbadamosi O. M., (2013). Integrated Inventory Management Key to Organizational Profitability and Efficient Delivery. *Industrial Engineering Letters*. 3 (9). Stevenson, J. W., (2005). *Production Operations Management*. Boston, MA: Irwin/McGraw-Hill, 2005.

Майстер Д. О.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

ПЕРЕВАГИ ТА НЕДОЛІКИ АУТСОРСИНГУ ДЛЯ БІЗНЕСУ

Маловідомий півтора десятка років тому термін міцно влаштувався в лексиконі сучасного бізнесу. Слово «аутсорсинг» прийшло до нас з англійської мови і означає «використання зовнішнього ресурсу, джерела». В цьому і полягає визначення аутсорсингу – це використання людських ресурсів, супутнього обладнання, техніки і методів роботи стороннього виконавця для своїх цілей. В даному випадку сторонні організації – це фірми, що спеціалізуються на наданні тієї чи іншої послуги іншим компаніям, наприклад, юридичних, бухгалтерських або ІТ [3, с. 217].

Переваги цього виду послуг:

1. Фінансова вигода: немає виплат, пов'язаних зі звільненням, компенсацій за невикористану відпустку, декретних, лікарняних тощо. Витрати скорочуються ще й у зв'язку з тим, що підрядник надає послуги, використовуючи своє обладнання, програмне забезпечення та офіс. Підвищення кваліфікації або перенавчання співробітників також оплачує сама аутсорсингова компанія.

2. Зменшення обсягу роботи відділу кадрів: не потрібно здійснювати формальності, пов'язані з прийомом на роботу і звільненням, лікарняними, виходом у декрет, немає необхідності займатися пошуком персоналу, його атестацією.

3. Компанія застрахована від припинення надання послуг у зв'язку з хворобою або раптовим звільненням співробітників.

4. Якщо керівництво незадоволене роботою свого співробітника, позбутися від нього законними методами не так-то легко. У разі задіяння персоналу за допо-